

»UMRČKALA JE,« pravi Maruška.

»Kje pa je zdaj?« vpraša mama.

»V GROBU. V JAMICI SPI,« odgovarja Maruška.

»Pokaži, kje,« ukazuje mama jezno.

In Maruška pelje mamo na vrt. Tam je sredi belega snega črn hribček. In vrhu hribčka je zataknjena palica in na njej je pritrjen list. Na listu pa je napis:

TU POČIVA MIKA, KI SAMO SPI.

Mama prebere, pa se obrne, da bi Maruško nabila. Toda Maruške ni več na vrtu. V sobi pestuje staro Piko, pleše in poskakuje z njo in ji poje:

RINGA, RINGA RAJA,
MICA, MUCA PA NAGAJA.
LEPA MIKA V GROBU AJA,
STARA PIKA PA Z MARUŠKO RAJA.

Fr. Sever

Pismo Miklavžu

LAHKO TI ZDAJ ŽE PIŠEM,
KER ČRKE VSE POZNAM,
ZATO TI TOLE PISMO
POŠILJAM LETOS SAM.

V VELIKIH SEM POTREBAH
IN PROSIM TE LEPO:
NIKAR ME NE POZABI,
KER PRIDEN SEM ZELO.

PA ŠE ZA BRATCA PROSIM,
KI PISATI NE ZNA:
IGRAČKE IN PA TEBE
NAJRAJŠI ON IMA.

